

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **H. D. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011, č. j. CPR-14142-10/ČJ-2010-9CPR-V238, ve věci uložení správního vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 12. 2011, č. j. 15 A 65/2011 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011, č. j. CPR-14142-10/ČJ-2010-9CPR-V238. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 20. 9. 2010, č. j. CPPH-19736/ČJ-2010-04003, kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění na dobu 1 roku.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora uvedený rozsudek, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, a to prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, byl zástupci stěžovatele doručován prostřednictvím systému datových schránek.

Podle § 42 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud doručuje písemnosti do datové schránky, a není-li možné písemnosti doručit tímto způsobem, doručuje je soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. V souvislosti s doručováním do datové schránky, které (jak je patrné z citovaného znění § 42 odst. 1 s. ř. s.) má přednost před ostatními způsoby doručování, soudní řád správní v poznámce pod čarou 8a) odkazuje na zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“), který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2009.

Soudy tak při doručování písemností prostřednictvím datové schránky postupují podle tohoto zákona, konkrétně podle jeho § 17 odst. 3, který stanoví, že dokument, který byl soudem prostřednictvím datové schránky odeslán a dodán do datové schránky adresáta, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Pokud se tato osoba do datové schránky nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů ode dne dodání dokumentu do schránky, považuje se tato písemnost za doručenou uplynutím posledního dne desetidenní lhůty, s výjimkou, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení (§ 17 odst. 4). Dle citovaného ustanovení se takto posuzuje okamžik doručení ve všech případech, kdy orgán veřejné moci činí podání vůči jinému orgánu veřejné moci, fyzické osobě, podnikající fyzické osobě či právnické osobě.

Krajský soud v posuzované věci postupoval v souladu s výše uvedenou právní úpravou a rozsudek vydaný dne 12. 12. 2011 doručoval zástupci stěžovatele prostřednictvím datové schránky. Na doručence ze systému datových schránek, připojené u č. l. 38 soudního spisu krajského soudu, je vyznačeno, že rozsudek byl zástupci stěžovatele dodán do datové schránky dne 18. 12. 2011 (ve 20:20:21h) a následujícího dne, tj. 19. 12. 2011 (ve 14:39:39h), byl stěžovateli, resp. jeho zástupci, rozsudek doručen přihlášením adresáta do datové schránky.

Nejvyšší správní soud dále z obsahu předloženého soudního spisu ověřil, že stěžovatel (resp. jeho zástupce) zaslal krajskému soudu kasační stížnost proti předmětnému rozsudku taktéž prostřednictvím systému datových schránek. Z „identifikátoru elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu“ krajského soudu, založeného na č. l. 40 soudního spisu, vyplývá, že kasační stížnost stěžovatele byla krajskému soudu dodána do datové schránky dne 5. 1. 2012 v 16:28:17h.

Nejvyšší správní soud se již ve své rozhodovací činnosti opakovaně zabýval otázkou, který okamžik je rozhodný pro posouzení, kdy byla kasační stížnost učiněná prostřednictvím datové schránky doručena soudu. V rozsudku ze dne 26. 10. 2010, č. j. 8 Ans 1/2010 - 153, dostupném na www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, publikovaném pod č. 2131/2010 Sb. NSS, zdejší soud dospěl k závěru, že „*podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci. Lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).*“

Od těchto závěrů nemá Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit ani v nyní posuzované věci. Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Jak již bylo uvedeno výše, v daném případě byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení rozsudku krajského soudu stěžovateli, tj. pondělí 19. 12. 2011. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti tak dle odst. 2 téhož ustanovení připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pondělí 2. 1. 2012. Tento den byl posledním dnem

pro včasné podání kasační stížnosti. V projednávané věci však byla kasační stížnost krajskému soudu dodána do datové schránky dne 5. 1. 2012, tj. až po uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu